Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Petri Martyris, Ordinis Prædicatorum. ex ea quam Thomas Lentinus, Patriarcha Hierosolymitanus, eius contemporaneus scriptam reliquit. Subijt myrtyrium, anno Domini 1252. Sequenti verò anno, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Visual Library

fugit. Inter ea mulier vi morbi oppreſſa concidit, ac multo tempore omni ſenſu deſtituta permanſit. Tandem cùm remittente ſe morbo, vires mentemq́ue recepiſſet, incredibili dolore ſaucia, miſerando valdè eiulatu, infantis ſui calamitatem deplorare cœpit. Neque tamen recuperãdi filij ſpem penitùs abiecit, ſed concepta de ſanctiſſima Virgine, & patre Roberto fiducia illos conſtanter inuocando, vim doloris ſui exprimebat. Eccè autem immanis bellua, ſuæ ferocitatis oblita, de ſylua procedens, & innoxio ore puerũ deferens, matri eum incolumem reſtituit.

Inſigni miraculo. lupus reddit infantem.

At verò, ſi vniuerſa, quæ per ſeruum ſuum dominus operatur miracula, ſcribere velimus, citiùs nos tempus, quàm rerum copia deficeret. Nam quotidie in eccleſia Moliſmenſi, beati Roberti auxilium implorantibus, adeſt redemptoris noſtri miſericordia. Eius interuentu cæci illuminantur, debiles greſſum recipiunt, ægri ſanantur, maligni ſpiritus eius præſentiam non ferentes, ab obſeſſis corporibus expelluntur.

Multa ſunt miracula ad eius tumulũ.

VITA S. PETRI MARTYRIS, ORDInis Prædicatorum, ex ea quam Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, eius contemporaneus ſcriptam reliquit. Subijt martyrium, anno Domini 1252. Sequenti verò anno, relatus eſt in numerum Sanctorum, ab Innocentio Papa Quarto.

C. Baron. in not. Mart. Rom.

BEatus Petrus Martyr, Prædicatorum decus, Italiæ ſpeculum, & fidei pugil, ac propugnator egregius, in Gallia Ciſalpina, quam Longobardiam vocant, ciuitate * Veronẽ

29. Aprilis.

*quidã habẽt Cumana.

ſi ex parentibus hæreſi deprauatis traxit origi
vt tanquam lux è tenebris, roſa de ſpinis, &
ſentibus ortus, tanto amplius reluceret in mu
do, redoleret in cœnobio, rutilaret in cælo, q
è parentibus errore occęcatis, mēte ſauciatis
que corpore corruptis, decus virgineum, atq
ſpinis & ſentibus æterno incēdio addictis, m
tyr inclytus, eſſet profectus. Nam tametſi pa
tes habuit hæreticos, quorum vt inſtitutione
diretur, & filium vera ratio admonebat, & pa
neceſſitudo compellebat: at nihilominus, i
mundum ab illorum ſeruauit erroribus, vt n
blandis parentum dolis, neque multa verbo
frequentia, ad hæreticorum ſiue colloquia, ſi
conſortia, vel induci potuerit vel cōpelli. Qu
enim à natura videmus homini & cæteris a
mantibus attributum, vt homo ſerpentis, a
lupi conſpectum horreat, & inditam hoſtilit
tiam ſentiat: hoc puerum bonæ indolis m
cæleſtis edocuit, vt venatorum ſerpentum co
ſortia fugeret, & lupos rapaces pellibus ou
tectos, inimicos intelligeret, atque eorum co
mercia vitaret.

S. Petrus martyr. natus parētib. hæreticis.

Itaque pius puer, annos natus plùs minùs
ptem cùm die quodam à ſcholis rediens, in p
truum hæreticum magnum diaboli laqueum
cidiſſet, & lectionis ſuæ penſum reddere c
geretur: Chriſtianæ fidei ſymbolum ilicò re
tauit, dicens: Credo in Deum Patrem omnip
tentem, creatorem cæli & terræ, & reliqua. A
patruus, qui ſtrenuus Manichæorum perfidei p
tronus erat, cùm ab eius fidei profeſſione puer
tanquam rudem quendam tyrunculum, auer
re niteretur, ac deprompꝑtis, ex ſacris literis a
errorem confirmandum, argumentis, perſuad
re vel

Error Manichæorum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

reuellet, non DEVM, ſed diabolum potiùs eſſe viſibilium conditorem, puer nullo modo cedere voluit, conſtanter ac præcisè, DEVM vniuerſorum eſſe conditorem, aſſerens. Quod ille ſatanæ venator ac miniſter, cùm accuratè cum mente ſua perpenderet, omnibus modis patri pueri perſuadere conatus eſt, vt Petrum à ſcholis remoueret; veritus, præſagio minimè dubio, id quod res erat, nè puer adultus, ſua eruditione ac pietate, ingentem Manichæorum perfidiæ ſtragem inferret. Sed pater, diuino planè nutu, ab ea mente abhorrens, patrui monita reiecit: ſperans filium, poſtquàm prima rudimẽta deuoraſſet, per hæreſiarcham aliquem, ad ſuã ſectam nullo negotio pertrahendum.

Itaque Petrus, exactis domi pueritiæ annis, cũ hæreticos in ipſa penè infantia ſuperaſſet, Bononiam miſſus eſt, vt animum ad omnem diſciplinam, & maximarum artium cognitionem erudiret. Ibi verò, quanquàm ab hæreticorum infeſtatione remotus, alia tamen certamina ſubire coactus eſt, quæ pudicitiæ florem ei eripere nitebantur: adeò vt inter laſciua & lubrica ſodalium contubernia, ſe mentis & corporis integritatem ſeruare potuiſſe, poſteà miraretur, & ſtupens ac gaudens, diuinæ prorſus bonitati ac miraculo aſſcriberet, quòd inuiolatus caſtitatis diſpendia euitaſſet. Aduertens igitur ſanctus puer periculi magnitudinem, velut alter Ioſeph, pallium reliquit in manu AEgyptiæ, ipſius pudori inſidiantis, & ad religionis portum, tanquam arcem tutiſſimam confugere deliberãs, mundo & parentibus cum errore perimente relictis, fratrũ Prædicatorum inſtitutum complexus eſt: vbi in ipſo adhuc nouitiatu, tantis ſe ieiunijs, vigilijs ac pre-

Petrus it Bononiam, ſtudiorũ ergo.

Gen. 39.

S. Petrus fit Dominicanus.

Z 5 cibus

cibus macerauit, vt menſuram propriæ fra-
tatis excedens, dum hoſtem vellet opprime-
uem propemodum perdidiſſet.

Quàm ardẽs Amor ſapientiæ in eo fuerit.

Inerat ei ardens quoddam diſcendi deſid-
tantuſque amor ſapientiæ, vt cum ille Eun-
AEthiope etiam in miniſterio quotidiano
tus, ſacras per opportunitatem literas lectit-
vel lectas incredibili quadam mentis atten-
reuolueret. Erat ei cor docile, & tenax memo-
cum lingua præclarè erudita, quæ mirabili
dam ſuauitate & virtute recondita alijs di-
ſabat. Porrò ad eius conciones, tanta popu-

Eſt inſignis cócionator.

fluebat multitudo; vt ex vrbibus & caſtris,
vexillis & tubis ſonantibus erumperent,
qu ei procederent: recedentem verò tam
ſequebantur, vt vix ab eo ſe auelli pater-
Hinc Mediolanenſes, inſigni erga virum ſ
deuotionis argumento, geſtatoria ſella eum
cipiebant, ſuiſq; humeris, ne ab importuna
titudine opprimeretur, ad locum concion-
habendis aptum deferebant. Iam verò quam
beres ſuis ſermonibus protulerit fructus,

Fructus concionũ eius

verbis conſequi poterit? Multi nefarias ab-
bant hæreſes; plures, longis diſcordijs & ſi-
tatibus, finem imponebant, & illatas iniuri-
nignè remittebant; plurimi verò expiatis
cõfeſſionem peccatis, ſe totos ad agendam p-
nitentiam comparabant.

Nec defuit, ad hæreticorum perfidiam ad
ternecionem vſque delendam, miraculoru-
tus; Nam cùm die quodam, præ foribus B.

Miraculis coruſcat.

gij, de rebus diuinis ad populum verba fa-
fuit adductus adoleſcens quidam, annis de-
linguæ officio priuatus. Huius vir ſanctus,
miſſo in os eius digito, conficiendo Chriſti

pe

pori conſecrato, protinùs linguæ vinculum ita ſoluit; vt interrogatus quid in ore habuiſſet, reſponderet: digitum tuum; ſimulque coram omnibus, laxatis linguæ fibris, in vberes gratiarum actiones prorumpens, recèns apertorum Chriſto reddidit labiorum vitulos. Et ſi autē hoc miraculo, meritò hæreticorum ora iniqua loquentium obſtrui debuiſſent: nihilominùs illi ſcelerum ſuorum, ac perfidiæ tenebris occæcati, alia atque alia in virum ſanctū maledicta euomebāt.

Erat apud Mediolanum, epiſcopus quidam Manichæorum, ſancto viro oblatus excutiendus, multis epiſcopis & religioſis, atque bona ciuitatis parte, ad hoc ſpectaculum congregatis. Cumque ingens Solis æſtus cunctos affligeret, hæreſiarcha opportunum, vt putabat, ſubſannādi tempus nactus, coram omnibus exclamauit; O peruerſe Petre, ſi tu ea vitæ innocentia ac ſanctitate præditus es, qua rudis ac miſer populus te fulgore affirmat, cur illum pateris tanto Solis ardore cruciari? cur precibus tuis, nubem à Domino nō impetras, quæ ſe medium interponat, nè ſtultus hic populus nimio æſtu cōficiatur? Cui cùm athleta fidei, fidenter reſpondiſſet, ſe ità, vt dixerat ipſe, facturū, ſi viciſſim ꝓmitterit, ſe abiurata hęreſi, fidem ſanam cōplexurum: multi Catholicorū triſtitia affici cœperūt, extremā fidei ſuę ignominiā pertimeſcētes. Hæretici verò, inani lætitia exultātes, epiſcopū illū ſuū, infeſtis clamoribus hortabātur, vt incunctāter promitteret, haud dubiā ſibi victoriā pollicētes; maximè ꝙ toto cęlo, ne exigua quidē nubecula appareret. Sed cū hac ratione, hæretici pertinacia, neq; frangi, neq; emoliri poſſet, Petrus de Chriſti potētia ac bonitate egregiè cōfiſus, Vt, inquit, appareat, Deum

Epiſcopum Manichæorum examinat.

om-

omnium viſibilium creatorem, & opificem eſ
ego illum rogo, vt ad conſolationem in ſecred
tium, aliquam nobis nubeculam creare dig
tur, quę inter Solem & populum interpoſit
tueri poſſet ab hoc ęſtu. Quod vbi ab illo ex
pito quodam eminenti, præmiſſo Crucis ſi
dictum fuit, mox Dominus nubem, tentor
ſtar, effecit, quæ multo temporis ſpatio, po
omnem ſua vmbra protexit, cauſamq́ læti
& hæreticis inſultandi auxit Catholicis.

Nubecula, ad eius preces, diuinitùs creatur.

Alio item die, ab hæreticorum multitud
ad certamen prouocatus, cùm quidam inter
fidei pugilem multiloquio obruere cont
ret, & pedibus eius fraudulentas verborum
diculas, apponeret, quò incautum in ruinam
pelleret, vir Dei omiſſa contentione, totum
Dominum precandum contulit, vt hoſtes ve
uiti, tanquam impij obmuteſcerent, vel pro
clementia, ſolem iuſtitiæ eorum mentibus o
iuberet. Nec mora: alterum è duobus impe
uit. Cùm enim fidei propugnator, aduerſus ve
tatis inimicum fidenter inſiſteret, vrgeretq́ue
rursùs ſuam ille quæſtionem proponere:
qui paulò antè linguam ſuam nimia garruli
laxauerat, ita repentè elinguis effectus eſt, vt
que ad quærendum, neque ad reſpondendum
vel tenuiter aperire potuerit. Itaque perfidi c
mites illius, alij aliò diſſipati ſunt, nec compu
cti, eorum duritia obſiſtente.

Hæreticus loquaciſſimus obmuteſcit.

Meritis etiam viri ſancti, mulier quædam
euana deploratæ ſalutis, veniam peccatorum
ſperare potuit, & impetrare. In mortis enim
ſcrimine conſtituta cùm antè ſua flagitia ore
feſſione expiare recuſaſſet, & tandem linguæ
ficio deſtituta non poſſet: ſicque in ſempiter

anima

animæ perniciem tendere videretur, rogatus vir ſanctus, eam ſuo acceſſu non modò à certo animæ interitu, ſed etiam à corporis infirmitate ita liberauit, vt alta claraque voce, cõgeſta per multos annos in intimos animæ ſinus, peccata enormia, cum lachrymis & ſingultu expromeret. Neque id mirum, quandò hæc & alia plura, dum adhuc viueret per eum, Dominus operari dignatus eſt. Complures enim dæmoniacos, diuerſiſque vexatos morbis, ſolo contactu, vel Crucis ſigno curauit, ſicut multorum fidedignorum teſtimonijs comprobatum eſt.

Mulier deſperata, in vtroque homine curatur.

Verùm cùm peſtis hæretica, plurimas intereà Vrbes ſua contagione inficeret, Innocentius Pontifex eius nominis quartus, ſtrenuum fidei pugilem & indefeſſum Domini bellatorem, Mediolani, & in Comitatu eum hæreticæ prauitatis Inquiſitorem inſtituit. Ille verò demandatum ſibi munus diligenter obiens, Sampſonis vulpeculas accuratè perquirebat: eaſque vbique ità diſſipabat, vt congreſſum eius vehementer formidarét. Vt autem animas, diaboli aſtutiâ in hæreſim protractas, aliquando liberaret, ſæpiùs ſeſe hæreticis ad flammas vltrò ſubeundas, pro aſſerenda fidei Catholicæ veritate, paratum obtulit; ſi illi pariter ignis certamen experiri vellent. Deniq; pro ea fide, vitam ſuam non modò periculis, ſed morti etiam obijcere valdè appetebat: Et ſanè prophetico eum ſpiritu clarum fuiſſe dubium non eſt, cùm de felici ſuo martyrio, ac ſepulturæ loco certus, fratribus prædiceret, & hæreticorũ ſe manibus perimendum, & Mediolani ſepeliẽdum eſſe. Præuidens autem vir ſanctus, è propinquo paſſionis ſuæ diem adeſſe, tantò conſtantius hæreticorũ perfidiæ obuiam iuit, quãto propiùs

Fit inquiſitor in ditione Mediolanenſi.

Offert ſe ad ignis certamen, pro veritate fidei confirmãdæ.

Mortem ſuã prædicat, & ſepulturæ locum.

iuſtitiæ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

iuſtitiæ coronam ſibi repoſitam cernebat.

Videntes verò hæretici eius animi magni-
nem, & conſtantiam in opprimenda perfidia
mirandam, ſeriò de nece illi inferenda, cum
fautoribus tractare cœperũt. Nec latuêre vi-
ſanctum illorum machinationes, quas in-
& intrepido planè animo, vtpotè ardenti mar-
rij deſiderio iampridem inflammatus præ-
batur. Itaque Dominica illa, quæ Palmarum
ſtiuitate Chriſto Domino conſecrata eſt,
martyrij præſcius, Mediolani palàm èſugg-
dixit, ſe minimè ignorare pecuniam ſuo inte-
ctori numerandam alicubi depoſitam eſſe
illos ſua morte, non modò contra ſynceram
orthodoxam fidem non præualituros, ſed
ex ea, maiora perfidiæ ſuæ detrimenta ſenſ-
Aſſignato autem quibuſdam hæreticorum
toribus termino peremptorio ad octauum
ſchatis diem, vt mandatis Eccleſiæ omnino
rerent, prædicens ſe ad illum terminum re-
ſurum, ad Cumanam ciuitatem, vbi Prioris
fratres ſuos officio fungebatur, profectus eſt.

Hæretici de eius nece tractant.

Porrò fortiſſimus Chriſti athleta, vt præfi-
terminum præueniret, Die Sabbati illius,
in Albis appellatur, de ſuo cœnobio, Medio-
ad fidei certamen contendit. Cumque iter m-
um carperet, quidam funeſtus hæreticus, &
entus ſatelles, quadraginta librarum precio
ductus, in beatum virum, iter ſalutaris prop-
perſequentem, furibundus, auſu ſacrilego
ſacrumque illius caput cruento enſe feriens
ra illi, ſemel atque iterum repetitis ictibus,
nera imprimit. Deindè illo ſeminece relicto
fratrem Dominicum, ſancti viri comitem,
cruentus carnifex cõuerſus, quatuor illi, vi
na-

Crudeliter cæditur à ſicario, ad id conducto.

Item F. Dominicus.

na,letalia vulnera inflixit. Intereà B. Petrus,alia in parte ſe Domino commendans: In manus tuas Domine,inquit, commendo ſpiritum meum: ſimulque ſymbolum fidei, quod propter patrui blandimenta,puer abnegare noluit,in ipſis mortis angoribus, egregius fidei propugnator recitauit. Cùm autem adhuc palpitaret,& cum extremis mortis doloribus luctaretur, homo ille ſanguinarius,cultrum capulo tenus per eius latera adegit,eoque cõfoſſo, beatum illius martyrium abſoluit. Atque ità expleta huius peregrinationis Septuageſima, fœlix viator cæleſtem peruenit ad patriam: ità ſtolam ſuam martyr,& virgo, dealbauit in Albis, ità denique ad æternum celebrandum Sabbatum,ex Sabbato temporario migrauit.

Vt primum fama necis illius Mediolanum peruenit, tantus inopinatæ perturbationis metus,ciuitatem vniuerſam concuſſit, vt populus, magiſtratu nequicquàm prohibente,effractis vrbis portis ſacro funeri obuiàm rueret,tanta impreſſione,vt ipſo etiam Archiepiſcopo,cũ Clero ad id officium properanti,vix locus pateret. Attulit ſanè mors illa viri ſanctiſſimi Mediolanenſibus inſignem luctum, cum multis lahrymis coniunctum; quanquàm maiora, etiam poſt obitum quàm in vita, ciuibus iſtis,& eccleſiæ denique vniuerſæ,beneficia præſtiterit. Nam licet viua voce,& prædicationis virtute,peſtifera hæreticorum dogmata egregiè extirpaſſet: attamen crebris à morte miraculis,adeò ea profligauit,vt plurimi relictis errorib9, ad ſactæ matris Eccleſiæ gremium conuolarint:& multi etiam hæreſiarchæ inſignes, & magni nominis, S. Dominici inſtitutũ cõplexi,ijdéq; mirabili feruore,hęreticos

Multi hæretici conuertuntur, viſis defuncti miraculis.

cos

cos eorumque fautores perſecuti ſint. Ita [illegible]
Ind. 16. Sampſon, plures occidit Philiſtæos morien[s] [illegible]
occiderat viuens.

Cæterùm poſt glorioſum viri ſancti tri[um-]
phum, Dominus qui ſuorum gloriam te[ne-]
inuolui non patitur, cæleſtibus miraculis [mar-]
tyrem ſuum egregiè illuſtrauit. Eodem d[ie]
martyrio occubuit, mulier quædam Iacob[a no-]
mine, cùm fruſtrà in morbi curatione, quo l[abo-]
rabat, omnes ſuas facultates in medicos e[xpen-]
diſſet, ægrè tandem, per confertam turbam, [in ec-]
cleſiam S. Simpliciani, vbi corpus martyris [iace-]
bat, introducta, ſuper caput ſuum, ex quo [ex]
Inſigne miraculum. morbo iam aliquot oſſa perdiderat, manu [mar-]
tyris ſignum Crucis expreſſit, & integræ [ſani-]
tis beneficium obtinuit.

Super locum paſſionis eius, non rarò lu[mina-]
ria quædam è cælo deſcendentia, & ad cæl[um aſcen-]
deuntia, permulti religioſi alijque conſpe[xerunt.]
Lãpades diuinitus accenduntur. Lampades quoque ad ſepulcrum martyris in [ec-]
cleſia beati Euſtorgij pendentes, cælitus a[b]
omni humano ſtudio & opera accẽſæ ſunt. H[æc]
aliaque quæ prolixitatis vitandæ cauſa pr[æter-]
miſſa ſunt, Pontifex vt intellexit, & poſteà [dil-]
Refertur in numerum Sanctorum. ligentiùs explorata, perſpicuè didicit fama[m]
rum magnitudine ac veritate vinci, anno [ab]
à martyrio exacto, ſanctorum martyrum ca[tálo-]
go vniuerſis mirificè exultantibus, eum a[dſcri-]
pſit. Poſtquàm autem ſolenni ritu ac c[ele-]
britate, in Sanctorum album relatus eſt, Ca[tho-]
licorum piæ deuotioni dignum planè v[iſum]
eſt, vt ſacrum eius corpus, quod vltra annum [in]
viſcera terrę reconditum fuerat, ad locum [ho-]
Corpus eius poſt annum miorem transferretur. Cuius rei cauſa, fr[atres]
Dominicani cùm Mediolani conueniſſent, [il-]
lud [illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lud ſanum & integrum, & ab omni denique putore alienum inuenerunt, ac ſi eodem die tumulatum fuiſſet. inuenitur incorruptũ.

VITA SANCTISSIMAE VIRGINIS Catharinæ Senenſis, ſanè admirabilis, ex ea quã copioſè R.P. Raimundus Capuanus, Ordinis Prædicatorum Magiſter generalis, ſcriptam reliquit. Scripſit etiam nonnulla de huius Virginis virtutibus R. P. Stephanus Senenſis, Prior Carthuſiæ Ticinenſis, qui ante ſuſceptum vitæ iſtius inſtitutum, virgini non modò familiaris admodum, ſed & amanuenſis & indiuiduus omnium itinerum eius comes fuit. Qui ſolenni iuramento eorum quæ ſcribit quorumq; oculatus teſtis extitit fidẽ facit. Inſuper omnia quæ de ea in eius vita referuntur, Pij Pontificis Max. auctoritate cõfirmata ſunt. Obijt autẽ ſacra Virgo anno à Chriſto Domino 1380. quam Papa Pius Secundus, anno 1461. in Diuorum numero aſcripſit.

C.Baron in not. Martyr. Rom.

APud Senas, præclaram Italiæ vrbem, fuit Iacobus quidam inſigni pietate ac modeſtia vir, qui ducta in matrimonium Lapa, æquè eximiæ pietatis fœmina, geminas, poſt alias proles, ex ea ſuſcepit filias, Iohannam & Catharinam: quarum omnium nouiſſimam Catharinam, cæteris longè chariorem habuerunt. Parentes enim cùm eſſent rerum diuinarum ſtudio vehementer dediti, proleſque ſuas ad omnem morum honeſtatem & virtutem erudirent, vnicè in Catharina, optimæ ac religoſæ mentis indicia diligebant, quæ in ipſis cunabulis mirificè in ea relucebant; adeò vt cognati & vicini certatim eius aſpectu ſuauiſſimoque alloquio frui deſiderarunt,

29. Aprilis. Patria & parentes virginis.

Amabilitas S. Catharinæ infantis.